

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 31 Ιουλίου 2015 — Xavier Ormaetxea Garai και Bernardo Lorenzo Almendros κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-424/15)

(2015/C 363/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Xavier Ormaetxea Garai και Bernardo Lorenzo Almendros

Καθού: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με την οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002 ⁽¹⁾, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, από την άποψη της πραγματικής προστασίας του γενικού συμφέροντος που ανατίθεται στον εθνικό ρυθμιστικό φορέα στον συγκεκριμένο τομέα, η ίδρυση από τον εθνικό νομοθέτη ρυθμιστικού και εποπτικού φορέα που ανταποκρίνεται σε μη εξειδικευμένο θεσμικό πρότυπο, βάσει του οποίου συγχωνεύονται στον ίδιο οργανισμό οι προϋφιστάμενοι φορείς ελέγχου στους τομείς, μεταξύ άλλων, της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών και του ανταγωνισμού;
- 2) Πρέπει οι κατά το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3α, της οδηγίας 2002/21/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK ⁽²⁾, προϋποθέσεις «ανεξαρτησίας» των εθνικών ρυθμιστικών αρχών δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών να είναι ανάλογες των απαιτούμενων για τις εθνικές αρχές ελέγχου της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/EK ⁽³⁾;
- 3) Εφαρμόζεται το σκεπτικό που αναπτύσσεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Απριλίου 2014 ⁽⁴⁾ στην περίπτωση που οι επικεφαλής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής των τηλεπικοινωνιών απολύονται πριν από τη λήξη της θητείας τους κατ' επιταγή νέου νομικού πλαισίου, που προβλέπει τη σύσταση εποπτικού οργάνου στο οποίο συγχωνεύονται διάφορες εθνικές αρχές ρυθμίσεως ρυθμιζόμενων τομέων; Μπορεί να θεωρηθεί ότι συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 3α, της οδηγίας 2002/21/EK η εν λόγω πρόωγη απόλυση, η οποία οφείλεται απλώς στην έναρξη ισχύος νέου εθνικού νόμου και όχι στο ότι στο πρόσωπο των κατόχων των θέσεων δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που εκ των προτέρων καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 337, σ. 37.

⁽³⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 7 Αυγούστου 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi κατά Uber Systems Spain, S.L.

(Υπόθεση C-434/15)

(2015/C 363/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Asociación Profesional Elite Taxi

Εναγόμενη: Uber Systems Spain, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο μέτρο που το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/123/EK ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας τις δραστηριότητες μεταφορών, πρέπει η κερδοσκοπική δραστηριότητα που ασκεί η εναγομένη, η οποία συνίσταται στη διαμεσολάβηση μεταξύ του ιδιοκτήτη οχήματος και του προσώπου που επιθυμεί να μετακινηθεί εντός της πόλεως, μέσω της διαχείρισης των μέσων πληροφορικής —διεπαφή και εφαρμογή λογισμικού «έξυπνων τηλεφώνων και τεχνολογικής πλατφόρμας», κατά την εναγομένη— που επιτρέπουν τη σύνδεσή τους, να θεωρηθεί απλή δραστηριότητα στον τομέα των μεταφορών ή πρέπει να θεωρηθεί ηλεκτρονική υπηρεσία διαμεσολαβήσεως ή υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/34/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών;
- 2) Στο πλαίσιο του προσδιορισμού του νομικού χαρακτήρα της εν λόγω δραστηριότητας, μπορεί αυτή να θεωρηθεί εν μέρει υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών και πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να καλύπτεται η ηλεκτρονική υπηρεσία διαμεσολαβήσεως από την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όπως αυτή κατοχυρώνεται στην κοινοτική νομοθεσία — άρθρο 56 ΣΛΕΕ και οδηγίες 2006/123/EK και 2000/31/EK ⁽³⁾;
- 3) Εάν θεωρηθεί ότι η υπηρεσία που παρέχει η UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., δεν είναι υπηρεσία στον τομέα των μεταφορών και, ως εκ τούτου, εμπίπτει στις περιπτώσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2006/123, αντιβαίνει το περιεχόμενο του άρθρου 15 του νόμου περί αθέμιτου ανταγωνισμού —που αφορά την παράβαση των κανόνων που ρυθμίζουν την ανταγωνιστική δραστηριότητα— στην οδηγία 2006/123 και ειδικότερα στο άρθρο 9 περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως και των συστημάτων χορηγήσεως άδειας, όταν η παραπομπή σε εθνικούς νόμους ή νομικούς κανόνες δεν λαμβάνει υπόψη ότι το σύστημα χορηγήσεως αδειών ή εξουσιοδοτήσεων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι περιοριστικό ή δυσανάλογο, δηλαδή δεν μπορεί να εμποδίζει αδικαιολόγητα την ελευθερία εγκαταστάσεως;
- 4) Εάν επιβεβαιωθεί ότι η οδηγία 2000/31/EK εφαρμόζεται στην υπηρεσία που παρέχει η UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., συνιστούν οι περιορισμοί που επιβάλλει κράτος μέλος στην ελεύθερη παροχή της ηλεκτρονικής υπηρεσίας διαμεσολαβήσεως από άλλο κράτος μέλος, με τη μορφή της εξαρτήσεως της παροχής της υπηρεσίας από τη χορήγηση άδειας ή με τη μορφή δικαστικής διαταγής παύσεως της παροχής της ηλεκτρονικής υπηρεσίας διαμεσολαβήσεως κατ' εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας περί αθέμιτου ανταγωνισμού, έγκυρα μέτρα τα οποία αποτελούν εξαιρέσεις στο άρθρο 3, παράγραφος 2, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31/EK;

⁽¹⁾ ΕΕ L 376, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 204, σ. 37.

⁽³⁾ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Αυγούστου 2015 — GROFA GmbH κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-435/15)

(2015/C 363/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg